

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 10.

V Ljubljani, 1. oktobra 1889.

Leto XIX.

Boj pri Lepantu.

Kaj glasno trómba póje, kaj votlo grom bobní,
 Da čárobno odméva od štírih vseh strani?
 Od kod prihaja močni, nečúveni ta glas,
 Ki sega v mesta, trge, celó v najzadnjo vas?

Strahotni divji Turek, krščanstva klet sovrag,
 Prestopil je v navalu Evrope mirni prag;
 Bizanc si je osvojil, mest drugih sto za njim,
 Zdaj gre klevetnik drzni celó nad sveti Rim.

Povsodi pred sovragom prevlada grózen stráh;
 Pred njim ni nihče varen, ni v dolih, ni v goráh.
 S prepalimi obrazi se zbira ljudstvo vkup,
 Vladarjev se polástil in ljudstev je obup.

A jeden mož še upa, ostane še junak,
 Le on ne omahuje, ko omahuje vsak.
 Krščanstvo zaupljivo obrača nánj pogled:
 Junaštvo spet narašča, zgineva pa trepet.